

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.113 (ID – 15800)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії	Юлія Дмитрієнко
	(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))
1992 року народження, громадянка	України
	(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))
освіта вища: закінчила у 2014 році	Одеський національний університеті імені І.І. Мечникова
	(найменування закладу вищої освіти)
за спеціальністю (спеціальностями)	Правознавство
	(за дипломом)
працює: слідчий в особливо важливих справах	УСБУ в Одеській області, м. Одеса
	(посада) (місце основної роботи, підпорядкування, місто)
виконала акредитовану освітньо-наукову програму	Правоохоронна діяльність
Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом	Одеського державного
	(повне найменування закладу)
університету внутрішніх справ від «02» липня 2026 року № 255, у складі:	
(вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)	
Голови разової спеціалізованої вченої ради -	Андрій Бабенко доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ.
Рецензентів -	Ірина Чекмарьова кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ; Ірина Теслюк кандидат юридичних наук, начальник відділу аспірантури (ад'юнктури) і докторантури Одеського державного університету внутрішніх справ.
Офіційних опонентів -	Оксана Гритенко доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінально-правових дисциплін ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ; Юрій Левченко кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри кримінології Національної академії внутрішніх справ.
	(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «04» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань

26 – Цивільна безпека

(галузь знань)

Юлії Дмитрієнко

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Кримінологічна інформація у
правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері
виконання покарань України»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

262 – Правоохоронна діяльність

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Віктор Конопельський доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального права та кримінології
факультету підготовки фахівців для органів досудового
розслідування Національної поліції України Одеського
державного університету внутрішніх справ

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що
містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем
досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення
для галузі знань 26 – Цивільна безпека.

Здобувач має 19 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статей у
наукових фахових виданнях України та 14 тез доповідей на науково-практичних
круглих столах, форумах та науково-практичних конференціях.

1. Конопельський В. Я., Дмитрієнко Ю. С. Роль кримінологічної інформації у
забезпеченні процесу виконання – відбування покарання в Україні. *Юридичний
науковий електронний журнал*. 2024 р. №1. С.527-529.

2. Конопельський В.Я., Дмитрієнко Ю.С. Кримінологічна інформація у
системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених. *Юридичний
бюлетень*. 2024. Випуск 32. С.94-99.

3. Дмитрієнко Ю.С. Кримінологічна інформація – необхідний елемент
забезпечення процесу виконання – відбування покарань. *Південноукраїнський
виконання правничий часопис*. відбування 2024. № 1. С. 43-47.

4. Дмитрієнко Ю.С. Роль і місце кримінологічної інформації у правовому
механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання
покарань України. Аналітичне порівняльне правознавство. 2024. № 3. С.446-449.

5. Дмитрієнко Ю.С. Вплив кримінологічної інформації на ефективність запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 3. С.50 – 54.

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Оксана Гритенко, доктор юридичних наук, професор.

Окремі висновки й авторські підходи мають дискусійний характер, що не знижує загальної наукової цінності роботи, а навпаки, створює підґрунтя для подальшого розвитку відповідного напрямку кримінологічних досліджень. Зазначені аспекти слід розглядати як елементи наукової дискусії, спрямованої на поглиблення теоретичних положень, удосконалення правових механізмів та визначення нових перспективних напрямів дослідження проблем використання кримінологічної інформації у сфері виконання покарань України. У зв'язку з цим доцільно звернути увагу на такі дискусійні положення.

1. Викликає певні застереження запропонована авторкою значна кількість змін і доповнень до чинного кримінального, кримінально виконавчого та інформаційного законодавства України. Незважаючи на їх практичну спрямованість, окремі пропозиції мають переважно фрагментарний характер та потребують додаткової системної оцінки щодо їх узгодженості з існуючою структурою нормативно-правового регулювання. У зв'язку з цим потребує пояснення, за якими критеріями здійснювався відбір запропонованих законодавчих змін, яким чином оцінювалася їх системна узгодженість із чинним законодавством і вплив на цілісність правового регулювання у відповідній сфері?

2. Запропонована авторкою ідея щодо створення на рівні Кабінету Міністрів України Державної агенції з питань запобігання злочинам заслуговує на увагу, оскільки спрямована на вдосконалення інституційного забезпечення державної політики у сфері запобігання кримінальним правопорушенням та посилення координації діяльності суб'єктів запобіжної діяльності. Зрозуміло, що пропонуючи створення Державної агенції з питань запобігання злочинам, дисертантка прагнула сформулювати єдиний координаційний центр у сфері запобігання кримінальним правопорушенням, посилити міжвідомчу взаємодію між правоохоронними органами, органами державної влади та іншими суб'єктами запобіжної діяльності, створити можливість централізації збору, аналізу та використання кримінологічної інформації для формування державної політики, потенційно підвищити рівень інформаційно-аналітичного забезпечення прийняття управлінських рішень. Разом із тим запропонована ініціатива викликає низку дискусійних питань. По-перше, авторкою недостатньо обґрунтовано необхідність створення нового центрального органу виконавчої влади саме у формі державної агенції, тоді як чинне законодавство вже передбачає функціонування органів, які в межах своєї компетенції здійснюють координацію діяльності у сфері запобігання кримінальним правопорушенням. У зв'язку з цим

потребує додаткового доведення наявності прогалин, які неможливо усунути шляхом удосконалення повноважень існуючих органів. По-друге, створення нового центрального органу виконавчої влади потребує комплексного організаційного, кадрового та фінансового забезпечення, а також оцінки його відповідності принципам ефективності державного управління, що у дисертації належним чином не розкрито. Таким чином, запропонована авторкою ідея має безперечне науково-практичне значення як один із можливих напрямів удосконалення системи державного управління у сфері запобігання кримінальним правопорушенням. Водночас її реалізація потребує більш ґрунтовного концептуального, організаційно-правового та фінансово-економічного обґрунтування, а також аналізу її узгодженості з чинною системою центральних органів виконавчої влади та механізмами реалізації державної кримінально-правової політики.

3. Мають місце окремі зауваження та уточнення щодо положень дисертації, які авторкою віднесено до таких, що сформульовані вперше.

- серед положень, що виносяться на захист, заявлено встановлення сучасного стану, тенденцій та інших основних показників ролі, місця і впливу кримінологічної інформації на ефективність реалізації завдань кримінально-виконавчого законодавства та діяльності із запобігання кримінальним правопорушенням у процесі виконання–відбування покарань. Водночас аналіз змісту дисертаційного дослідження свідчить про те, що основна увага приділена характеристиці сучасного стану, виявленню проблем нормативного регулювання та формулюванню пропозицій щодо їх усунення, тоді як тенденції використання кримінологічної інформації належного висвітлення не отримали. У зв'язку з цим просимо уточнити, які саме тенденції використання кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань встановлено за результатами проведеного дослідження та в чому полягає їх наукова новизна?

- положення щодо розроблення науково обґрунтованих основних напрямів удосконалення правового механізму та практики збору й обробки кримінологічної інформації у сфері виконання покарань України, а також у сфері запобігання та протидії кримінальним правопорушенням, які були узагальнені у формі порівняльної таблиці та порівняльної записки і направлені до відповідного Комітету Верховної Ради України для використання у законотворчій діяльності, викликає дискусію щодо його віднесення до положень наукової новизни. На мою думку, наведене положення характеризує насамперед форму практичної реалізації (впровадження) результатів проведеного дослідження, а не самостійний науковий результат, отриманий уперше. У зв'язку з цим більш обґрунтованим видається його віднесення до розділу, присвяченого практичному значенню одержаних результатів (що знайшло своє відображення), а не до переліку положень, що визначають наукову новизну дисертаційного дослідження.

Зазначені положення не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційного дослідження, а навпаки, відображають складність і багатогранність порушеної авторкою проблематики та можуть розглядатися як напрями подальшого наукового опрацювання.

Юрій Левченко кандидат юридичних наук, професор.

Наголошуючи на позитивних аспектах дослідження, не можна залишити поза увагою певні зауваження та дискусійні моменти, які потребують додаткової аргументації чи роз'яснення автором під час публічного захисту.

1. У положеннях наукової новизни одержаних результатів зазначено, що в дисертації набули подальшого розвитку теоретико-прикладні положення щодо міжнародно-правових підходів до застосування кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань. На цій підставі автор обґрунтовує необхідність активнішого використання позитивного зарубіжного досвіду в національному кримінально-виконавчому законодавстві та практиці виконання і відбування покарань (с. 25-26), а в підрозділі 1.3 дисертації (с. 62-83) аналізує міжнародно-правові акти та практику окремих іноземних держав.

Водночас відповідні положення мають переважно описовий характер. Незважаючи на сформульовані в роботі окремі законодавчі пропозиції, авторіві доцільно було систематизувати пріоритетні напрями адаптації та впровадження апробованих зарубіжних практик у національну систему виконання покарань.

2. У положеннях наукової новизни за рубрикою «удосконалено» автор зазначає нормативно-правові підстави застосування кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань, зокрема шляхом виявлення правових прогалин і колізій, розроблення заходів щодо їх усунення та пропозицій стосовно автентичного тлумачення норм кримінально-виконавчого законодавства у формі приміток до статей КВК України. У п. 4 висновків також наведено конкретні зміни до КВК України та інших законодавчих актів.

Водночас запропоновані зміни переважно викладено у вигляді проектів нормативних положень без достатнього обґрунтування виявлених прогалин, доцільності обраного способу їх усунення та узгодженості із законодавством про інформацію і захист персональних даних. Тому авторіві доцільно було повніше аргументувати зміст, механізм реалізації та запобіжне значення запропонованих змін до КВК України, а також обґрунтувати можливість тлумачення його норм шляхом доповнення відповідних статей примітками.

3. У дисертації розглянуто нормативно-правові засади використання кримінологічної інформації та окремі питання взаємодії суб'єктів запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань (підрозділи 2.3, 3.2). Водночас авторіві доцільно було конкретизувати повноваження суб'єктів щодо

формування, одержання, оброблення, використання, зберігання та передатні відповідної інформації. Така необхідність зумовлена різним правовим статусом, функціональним призначенням і компетенцією органів, залучених до запобіжної діяльності. Зокрема, потребує чіткішого розмежування компетенція центрального органу виконавчої влади, його територіальних органів, органів та установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, органів пробації, прокуратури, Національної поліції та інших правоохоронних органів.

4. В умовах цифровізації інформаційних процесів особливої актуальності набуває захист персональних даних засуджених, потерпілих і працівників установ виконання покарань. Незважаючи на приділену автором увагу цій проблематиці, доцільно було чіткіше визначити правові підстави та межі збирання, оброблення, використання, переданих, зберігання і знищення кримінологічної інформації, а також порядок доступу до неї. Окремого обґрунтування потребують організаційно- правові гарантії запобігання несанкціонованому доступу, неправомірному поширенню чутливих відомостей та їх використанню всупереч визначеній меті, що може призвести до порушення прав і стигматизації відповідних осіб.

Вказані зауваження та рекомендації носять дискусійний характер і не знижують загальної позитивної оцінки представленого до захисту дисертаційного дослідження, і можуть бути враховані у ході подальших наукових досліджень.

Ірина Чекмарьова кандидат юридичних наук, доцент.

Позитивно оцінюючи отриманні Дмитрієнко Ю.С. результати здійсненого нею дослідження, підкреслюючи їх наукову та практичну значимість, слід звернути увагу на деякі дискусійні питання, міркувань та висновків авторки, зокрема:

1. Дисертантка у своїй роботі сформулювала низку положень, висновків та рекомендацій, які мають важливе теоретичне та практичне значення, зокрема удосконалила принципи реалізації кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань України з урахуванням аналогічних загальновизнаних керівних засад, що закріплені в нормах міжнародного права, а також в інших галузях кримінально-правового характеру (КК, КПК, законодавчих актах, які регулюють процес виконання – відбування покарань) як і було заявлено у науковій новизні дисертаційного дослідження, але поряд із цим авторка пропонує авторське поняття принципів реалізації кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань, а саме – це визначені на законодавчому рівні та діалектично обумовлені інформаційною діяльністю основоположні, загальні, міжгалузеві та галузеві засади, що пов'язані з використанням у змісті даного виду соціальної профілактики і контролю вказаного типу відомостей про злочинність, особу кримінального

правопорушника, причини і умови, які сприяють вчиненню цієї категорії злочинів, а також про заходи, спрямовані на нейтралізацію, усунення, блокування тощо детермінант, що їх породжують і обумовлюють у процесі виконання – відбування покарань. Вважаємо, що необхідно було ввести зміст визначення поняття принципів реалізації кримінологічної інформації у правовому механізмі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері виконання покарань до наукової новизни, яка має важливе теоретичне значення вперше.

Проте, не дивлячись на вказане вище зауваження, слід констатувати, що вони носять теоретико-пізнавальний та рекомендаційний характер і суттєвого впливу на отримані в ході даного дослідження результати не мають, як, власне, і в цілому не впливають на високий рівень проведеного здобувачкою наукового пошуку, відображають власну наукову позицію рецензента і можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час захисту дисертації.

Ірина Теслюк кандидат юридичних наук.

Позитивно оцінюючи отримані Дмитрієнко Ю.С. результати здійсненого нею дослідження, підкреслюючи їх наукову та практичну значимість, необхідно звернути увагу на деякі дискусійні питання, нечіткість обґрунтування окремих положень, міркувань та висновків автора, зокрема:

У підрозділі 3.3 дисертації автор ґрунтовно підійшов до висвітлення проблем прогнозування розвитку злочинності та планування заходів запобіжної діяльності у сфері виконання покарань і пробації, а також запропонував низку змін до кримінально-виконавчого законодавства та відомчих нормативно правових актів. Такий підхід, безперечно, має практичне значення, оскільки спрямований на вдосконалення організаційно-правових засад використання кримінологічної інформації в діяльності установ виконання покарань.

Разом із тим, авторові доцільно було б більш чітко конкретизувати механізм практичної реалізації запропонованих змін, зокрема визначити суб'єктів, відповідальних за здійснення кримінологічного прогнозування, порядок їх взаємодії, а також критерії оцінювання ефективності відповідних прогнозів і планів запобіжної діяльності.

Проте, не дивлячись на вказані вище зауваження, слід констатувати, що вони носять теоретико-пізнавальний та рекомендаційний характер і суттєвого впливу на отримані в ході даного дослідження результати не мають, як, власне, і в цілому не впливають на високий рівень проведеного здобувачем наукового пошуку, відображають власну наукову позицію рецензента і можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час захисту дисертації..

Андрій Бабенко, доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За»	<u>5</u>	членів ради,
«Проти»	<u>—</u>	членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.113 присуджує

Юлії Дмитрієнко

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 26 – Цивільна безпека

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 262 – Правоохоронна діяльність

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Андрій БАБЕНКО

(власне ім'я та прізвище)

